

Omer Vilain over de tijd van toen

Over Familiekunde gesproken...

Een van de meest ijverige Oostendse verenigingen is ongetwijfeld de Vlaamse Vereniging voor Familiekunde.

Deze zomer wist deze vereniging naast haar documentatiecentrum en archief nog een nieuwe afdeling te openen: de museumafdeling. Daar leert men o.a. hoe aan stambomen-onderzoek te doen, hoe men kwartierstaten moet invullen, wat de voornaamste bronnen voor familiegeschiedenis zijn.

Velen die zich aan de geschiedenis van hun voorvaderen wagen, komen soms tot verrassende ontdekkingen. Aangename en onaangename. In één van de toonkasten leest men dat het trouwboekje al een heel belangrijk document is. En dat is heel juist, tenzij een kind niet in het trouwboekje voorkomt. En dat deed mij

denken aan mijn eigen familiegeschiedenis.

Vilain of Tumson

Mijn vader heeft nooit in het trouwboekje van zijn ouders voorgekomen. Daarom heeft hij het ooit in zijn jonge jaren in de kachel gegooit. Het familiedrama ontstond als volgt. Mijn grootvader heette Louis Tumson. Hij was opzichter bij Bruggen en Wegen, was gehuwd en had twee kinderen. Toen hij in opdracht van zijn werk enkele weken in Luik moest logeren (heen en weer rijden was toen nog onmogelijk) kwam hij als logementsgast terecht bij de burgerfamilie Vilain, waar er een dochter was. Ja en wat gebeurde er? Na enkele tijd was die dochter in verwachting. Uit dat koppel is mijn vader geboren en hij kreeg de familienaam van zijn moeder Ernestine Vilain. Op alle officiële papieren stond er: „Fils reconnu d'Ernestine Vilain”. Toen de echtgenote van Louis Tumson enkele jaar

later overleed, huwde Louis met Ernestine Vilain. Uit dat huwelijk kwamen nog eens een zoon en twee dochters, die nu wel de naam Tumson meekregen. Het droevige resultaat was dat mijn vader halfbroers en een eigen broer en zusters had, hij midden in de rij viel, maar een andere familienaam moest dragen. Zijn bloedeigen zusters schaamden zich hiervoor en zegden dat hij geen familie van hen was. Op school verstonden de onderwijzers er ook al niets van en klasgenoten dreven vaak de spot met de kinderen, toen zij van hun ouders het verhaal vernamen. De vernieling van het trouwboekje van mijn grootouders was het logisch gevolg hiervan.

Bouwer van zeeweringen

Mijn vader was dan ook dolgelukkig toen mijn grootvader zijn overplaatsing kreeg naar onze kust om opzichter te worden bij de aanleg van de

zeedijk in Middelkerke en de bouw van verschillende golfbrekers.

Mijn vader heeft, als ik mij niet vergis, zo nog een tijdje school gelopen in Middelkerke onder de naam Tumson, want zijn ouders hadden geen trouwboekje kunnen voorleggen.

Mijn moeder zelf vond het ergste dat Ernestine Vilain, de bloedeigen moeder van mijn vader, zich zelf voor die situatie schaamde en mijn vader op allerlei feesten thuisshield. Zo is zelfs de splitsing tussen die broer en zusters verder doorgedreven, dat op de doodsbrieven de tak van de Vilains angstvallig verzwegen werd. Zo was het in die tijd en zelf weet ik niet wat er verder met de Tumson-tak gebeurd is.

Soms heb ik gedacht: „Zou mijn leven anders geweest zijn hadden wij Tumson geheten. Ik meen het niet. Toch blijft familiekunde passionant met dergelijke raadsels.”

(Omer Vilain)

Mijn grootouders : Louis Tumson en Ernestine Vilain in 1915 in Calais (Fr.)

Mijn ouders : Louis Vilain en Angèle Robaeys in 1917 in Hereford (GB).